

فضای سبز محلی خیابان شهید غفوری ۳ فضایی برای معاشرت همسایه هاست

پاتوق حال خوب کن اهالی

پیش تر شب ها این کوچه خیلی سوت و کور و تاریک بود. کلی ماشین کوچک و بزرگ پارک می کرد و رفت و آمد آدم های مشکوک هم زیاد دیده می شد؛ حالا با احداث این پارک، شب ها چراغی روشن است و دیگر جایی برای پارک ماشین نیست. فاطمه خانم می گوید: از این به بعد هوا گرم است؛ اینجا جای خوبی است که همسایه ها با هم بنشینند و گفت و گو و معاشرت کنند.

● صمیمیت همسایه ها، اولویت ماست

اجرای پروژه های اجتماع محوری یکی از رویکردهای مهم شهرداری منطقه ۱۰ برای تغییر سبک زندگی اهالی و ایجاد صمیمیت بین همسایه هاست.

در همین راستا شهرداری منطقه ۱۰ اقدام به اجرای این پروژه با هدف افزایش ایمنی و امنیت شهروندان، ارتقای شور و نشاط اجتماعی، بهبود کیفیت فضاهای شهری و ایجاد فضاهای انسان محور کرده است.

پاتوق محلی خیابان شهید غفوری ۳ در زمینی به مساحت ۲ هزار و ۲۰۰ مترمربع به منظور افزایش فضاهای تعاملی شهری و ارتقای زندگی مطلوب برای شهروندان با اعتباری بالغ بر ۳۰ میلیارد ریال به انجام رسیده است. در حوزه بازپیرایی فضای موجود، اقداماتی نظیر بهسازی و احداث باغچه، بتن ریزی، تایل فرش به متر اژ ۳ هزار و ۵۰۰ مترمربع، لوله گذاری و کانال سرپوشیده به طول ۶۰۰ متر، وسایل بدن سازی و میلمان شهری در این پروژه انجام شده است.

را آبیاری می کند، ادامه می دهد؛ من و همسایه ها چندین بار با ۱۳۷ تماس گرفته و از این اقدام شهرداری تشکر کرده ایم. تا همین چند وقت پیش از وسط این خیابان یک جوی رد می شد و بوی گندآب داخل آن، همسایه ها را آزار می داد؛ حالا به واسطه این فضای سبز، کانال جمع آوری آب های سطحی هم اصلاح شده است.

● خلاصی از تاریکی کوچه

فاطمه آزموده یکی دیگر از همسایه های پاتوق محلی خیابان شهید غفوری ۳ است. او به اندازه آقای مهربان، از ساخت این فضای سبز خوشحال نیست، چون می گوید سروصدای بچه ها برایش آزار دهنده است اما از امنیتی که به خاطر این فضای سبز در کوچه شان برقرار شده است، ابراز رضایت می کند و می گوید:

رضار یاحی انا همین سه ماه پیش، خیابان شهید غفوری ۳ در محله امام هادی (ع) یک پارکینگ بزرگ بود برای ماشین های سبک و سنگینی که شب ها را در آنجا سپری می کردند: سوت و کور و تاریک و ناایمن. حالا اما از پیاده روی در این معبر لذت می برید: از ابتدا تا انتهای آن سنگ فرش شده و در محل پارکینگ ماشین ها هم نشیمن و روشنایی مناسب و تجهیزات ورزشی برای اهالی جانمایی شده است. ساخت این پاتوق محلی حال خوب کن یا «مرکز اجتماع محور»، از سیاست های مدیریت شهری است برای مقابله با سبک زندگی آپارتمان نشینی که مدت ها است اهالی را از هم دور کرده و حق همسایگی، بسیار کم رنگ تر از گذشته، ادا می شود.

● درخواست محصور کردن باغچه ها

دورتادور پاتوق محلی خیابان شهید غفوری ۳، باغچه هایی احداث شده که در آن، چندانصله درخت و گل های فصلی کاشته شده است. محمدرضا مهربان مشغول صاف کردن تنه یکی از این درختان است که از خرابکاری بچه های محل در امان نبوده است. او می گوید: ای کاش حالا که این درختان را کاشته اند، دور باغچه ها را محصور می کردند تا بچه ها به آن ها دسترسی نداشته باشند. حیف است؛ فردا همین درخت ها می شود سایه ای برای اهالی که دورش می نشینند و با هم گپ می زنند. آقا محمدرضا که خودش هر از گاهی درختان

نوجوان محله لادن، دوربین به دست، در پی ثبت زیبایی هاست

عکاس باشی طبیعت

امید محله

در جشنواره «معلم خوب من» آموزش و پرورش استان خراسان رضوی جزو نفرات نخست بودم. مقام اول عکاسی ناحیه را هم دارم و تا حالا عکس هایم در نمایشگاه های «رد پای هنر» ترکیه، «زندگی را نقاشی کن» مکزیک، «خلق هنر» عمان و دو نمایشگاه تصویری در هلند و پاکستان نمایش داده شده است.

● به نظر خودت بهترین عکسی که تا حالا ثبت کرده ای چه بوده است؟

یک عکس گربه دارم که در روستای کنگ گرفته ام و خیلی دوستش دارم.

● از محل زندگی ات هم عکاسی می کنی؟

من تمرین عکاسی را از کوچه های بولوار لادن شروع کردم و بعدتر که دوربین هم خریدم، برای تنظیم قاب و مرور فتون عکاسی در پارک محله عکاسی می کردم تا تصویر پرنده ها را شکار کنم.

● در فضای شهری و اطراف شهر چه جاهایی را برای عکاسی ترجیح می دهی؟

عکاسی در باغ گیاه شناسی و کوه پارک را خیلی دوست دارم. در اطراف شهر هم، کنگ را برای عکاسی ترجیح می دهم.

● تا حالا برای عکاسی، سفارش کار هم داشته ای؟

معمولاً در چند دوره برای خبرگزاری یا سفارش کار داشته ام اما الان بیشتر تمرکز را گذاشته ام برای تکمیل مجموعه های عکاسی خودم از مناظر مختلف.

● هدف ت برای آینده چیست؟

فکر می کنم آدم ها باید دنبال علاقه شان بروند. علاقه من عکاسی است و دوست دارم این حرفه را تا روزی که یک استودیوی مجهز و بزرگ داشته باشم، ادامه دهم.

حرفه ای تر شوم. البته گوشی به واسطه دسترسی همیشگی، کار را راحت تر می کند.

● در دوره آموزشی عکاسی هم شرکت کرده ای؟

علاوه بر آموزش های پایه که در مدرسه داریم، در دوره عکاسی حرفه ای هم شرکت کرده ام که فقط به تجربه اکتفا نکنم.

● چرا عکاسی در طبیعت و حیات وحش را انتخاب کرده ای؟

زیبایی ها در این فضاها بیشتر است. وقتی عکسی می گیرم، می نشینم و چند بار آن را می بینم؛ چون حس خوبی به من می دهد و لذت می برم.

● از جوایز عکاسی و جشنواره هایی که شرکت کرده ای، بگو.

زهر از نگه این قلم موی نقاشی و دوربین عکاسی، حرفه دومی را انتخاب کرد تا بتواند هر جا زیبایی ای دید ثبت کند و تجربه دیداری خود را با دیگران به اشتراک بگذارد. نوجوان شانزده ساله محله لادن، حالا وقت زیادی را دوربین به دست در کوه و طبیعت و دشت و صحرامی گذراند.

امیرحسین شاهسونی بیش از سه سال است که تصاویر درجه یکی از طبیعت و حیات وحش ثبت کرده. آثارش در چند جشنواره نمایش داده شده و افتخار هم آفریده است.

● چطور شد که به سمت عکاسی کشیده شدی؟

من هنر را دوست دارم. اول نقاشی می کشیدم، حدود چهار پنج سال. وقتی که گوشی های حرفه ای آمد، با آن ها عکاسی می کردم و به سمت این هنر جذب شدم.

● چقدر برای این کار وقت می گذاری؟

خیلی زیاد، هم وقتم و هم فکرم را. من برنامه آینده زندگی ام را بر اساس این هنر چیده ام و الان در رشته گرافیک در مدرسه هنرهای زیبا درس می خوانم تا تحصیلات مرتبط را هم سپری کنم.

● فقط با تلفن همراه عکاسی می کنی یا دوربین هم داری؟

اول فقط با گوشی بود ولی وقتی علاقه ام بیشتر شد، دوربین حرفه ای و پایه گرفتم که در کارم